

```

%
% Deklaratív Programozás gyakorlat
% Prolog programozás: meta-logikai eljárások
%
%
% 1. Atomok szeletelése
%
% Egy A atom prefixumának nevezünk egy P atomot, ha P az A első
% valahány karakterét tartalmazza, az A-beli sorrend megtartásával.
%
% % atom_prefix(+Atom, ?Prefix, +N): Atom-nak Prefix N hosszú prefixuma.
% % Másszóval: az Atom első N karakteréből képzett névkonstans a Prefix atom.
%
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 0).
% Prefix = '' ? ; no
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 3).
% Prefix = abc ? ; no
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 5).
% Prefix = abcde ? ; no
% | ?- atom_prefix(abcde, Prefix, 6).
% no
%
% Nem használhatja a sub_atom/5 beépített eljárást!
% Ötlet: használja az atom_codes és prefix_length eljárásokat.
%
:- use_module(library(lists)).

atom_prefix(Atom, Prefix, N) :-
    atom_codes(Atom, Codes),
    prefix_length(Codes, Prefix_Codes, N),
    atom_codes(Prefix, Prefix_Codes).

% 2. Általános Prolog kifejezés részkifejezéseinek vizsgálata
%
% % mern(+K, +N): A K általános Prolog kifejezésben előforduló összes
% % egész szám határozottan nagyobb mint N
% % (mern = minden egész részkifejezése nagyobb mint)
%
% | ?- mern(1, 1).
% no
% | ?- mern(1, 0).
% yes
% | ?- mern(0.0, 1).
% yes
% | ?- mern(f(X, [1,3,b],g(2,1,3)), 0).
% yes
% | ?- mern(f(X, [1,3,b],g(2,1,3)), 1).
% no
%
% Megjegyzések:
%
% a. A "K1 Prolog kifejezésben előfordul a K2 kifejezés" relációt
% reflexívnak tekintjük, azaz egy K kifejezésben önmaga mindenképpen
% előfordul. Ez a megjegyzés vonatkozik az ezután következő
% feladatokra is.
%
% b. Vigyázzon arra, hogy a kifejezésben változók is előfordulhatnak.
%
mern(K, N) :-
    ( integer(K) ->
      K > N
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      mern_lista(Args, N)
    ; true
    ).

```

```

mern_rossz(K, N) :-
    ( integer(K) ->
      K > N
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      mern_rossz(Args, N)
    ; true
    ).

% | ?- trace, mern_rossz(f(1), 0).
% % The debugger will first creep -- showing everything (trace)
% 1 1 Call: mern_rossz(f(1),0) ?
% 2 2 Call: mern_rossz([1],0) ?
% 3 3 Call: mern_rossz([1,[],0) ?
% 4 4 Call: mern_rossz([1,[[[]]],0) ?
% 5 5 Call: mern_rossz([1,[[[[]]]],0) ?
% 6 6 Call: mern_rossz([1,[[[[[]]]]],0) ?
% 7 7 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[]]]]]],0) ?
% 8 8 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[]]]]]],0) ?
% 9 9 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[[[]]]]]]]],0) ?
% 10 10 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[[[[[]]]]]]]],0) ?
% 11 11 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[[[[[[[]]]]]]]],0) ?
% 12 12 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[[[[[[[[[]]]]]]]],0) ?
% 13 13 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[[[[[[[[[[[]]]]]]]],0) ?
% 14 14 Call: mern_rossz([1,[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[]]]]]]]],0) ?

% mern_lista(+Ks,+N): a Ks listában szereplo minden kifejezésben minden
% egész nagyobb, mint N.
mern_lista([], _N).
mern_lista([K|Ks], N) :-
    mern(K, N),
    mern_lista(Ks, N).

% mern_lista2(+L,+N): az L listának nincs olyan X eleme, amelyre nem teljesül
% hogy X-ben szereplő minden egész nagyobb mint N.
mern_lista2(L, N) :-
    \+ ( member(X, L), \+ mern(X, N)
    ).

% 3. Általános Prolog kifejezés bizonyos részkifejezéseinek felsorolása
%
% % reszatom(+K, ?A): A a K általános Prolog kifejezésben
% % előforduló atom.
%
% | ?- reszatom(a, X).
% X = a ? ;
% no
% | ?- reszatom(f(X, [1,3,b],g(2,1,a0)), A).
% A = b ? ;
% A = [] ? ;
% A = a0 ? ;
% no
%
% Megjegyzés: a struktúranevet nem tekintjük a struktúrakifejezés
% részének.
%
reszatom0(K, A) :-
    ( atom(K) ->
      K = A
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      lista_reszatom(Args, A)
    ).

% Lista_reszatom(+L, ?A): A az L lista egy elemében előforduló atom.
lista_reszatom(Args, A) :-
    member(Arg, Args),

```

```

    reszatom0(Arg, A).

reszatom_rossz(K, A) :-
    ( atom(K) ->
      K = A
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      reszatom_rossz(Args, A)
    ).

% | ?- trace, reszatom_rossz(f(a), A).
% % The debugger will first creep -- showing everything (trace)
% 1 1 Call: reszatom_rossz(f(a),_933) ?
% 2 2 Call: reszatom_rossz([a],_933) ?
% 3 3 Call: reszatom_rossz([a,[]],_933) ?
% 4 4 Call: reszatom_rossz([a,[[[]]],_933) ?
% 5 5 Call: reszatom_rossz([a,[[[[]]]],_933) ?
% 6 6 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[]]]]],_933) ?
% 7 7 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[]]]]],_933) ?
% 8 8 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[[]]]]],_933) ?
% 9 9 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[[[]]]]],_933) ?
% 10 10 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[[[[]]]]],_933) ?
% 11 11 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[[[[...]]]],_933) ?
% 12 12 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[[[[...]]]],_933) ?
% 13 13 Call: reszatom_rossz([a,[[[[[[[[[...]]]],_933) ?

reszatom(K, A) :-
    ( atom(K) ->
      K = A
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      member(Arg, Args),
      reszatom(Arg, A)
    ).

% 4. Általános Prolog kifejezés bizonyos részkifejezéseinek akumulálása
%
% % osszege(+K, ?Ossz): Ossz a K kifejezésben előforduló egész számok
% % összege.
%
% | ?- osszege(a, S).
% S = 0 ? ;
% no
% | ?- osszege(1, S).
% S = 1 ? ;
% no
% | ?- osszege(f(X,[1,3,b],g(2,1,a0)), S).
% S = 7 ? ;
% no

osszege(K, Sum) :-
    osszege(K, 0, Sum).

% a K kifejezésben előforduló egész számok összege + Sum0 = Sum.
osszege(K, Sum0, Sum) :-
    ( integer(K) ->
      Sum = Sum0+K
    ; compound(K) ->
      K =.. [_Fun|Args],
      osszege_lista(Args, Sum0, Sum)
    ; Sum = Sum0
    ).

% osszege_lista(+KL, +Ossz0, ?Ossz): A KL listában előforduló egész számok
% összege plusz az Ossz0 szám egyenlő az Ossz számmal.

```

```

osszege_lista([], Sum, Sum).
osszege_lista([X0|L0], Sum0, Sum) :-
    osszege(X0, Sum1),
    Sum2 is Sum0+Sum1,
    osszege_lista(L0, Sum2, Sum).

helyettesitese(K, HL, E) :-
    ( number(K) -> E = K
    ; atom(K),
      ( memberchk(K-E, HL) -> true
      ; E = 0
      )
    ).

helyettesitese2(K, _, K) :-
    number(K).
helyettesitese2(K, [M-Sz|HL], E) :-
    atom(K),
    ( K = M -> E = Sz
    ; helyettesitese2(K, HL, E)
    ).
helyettesitese2(K, [], 0) :-
    atom(K).

erteke(K, HL, E) :-
    ( atomic(K) -> helyettesitese(K, HL, E)
    ; K =.. [Op,A1] ->
      erteke(A1, HL, A1E),
      EKif =.. [Op,A1E],
      E is EKif
    ; K =.. [Op,A1,A2] ->
      erteke(A1, HL, A1E),
      erteke(A2, HL, A2E),
      EKif =.. [Op,A1E,A2E],
      E is EKif
    ).

erteke2(K, HL, E) :-
    ( atom(K) ->
      ( memberchk(K-V, HL) -> E = V
      ; E = 0
      )
    ; number(K) -> E = K
    ; K =.. [Op,A1] ->
      erteke2(A1, HL, A1E),
      EKif =.. [Op,A1E],
      E is EKif
    ; K =.. [Op,A1,A2] ->
      erteke2(A1, HL, A1E),
      erteke2(A2, HL, A2E),
      EKif =.. [Op,A1E,A2E],
      E is EKif
    ).

```